

Hazánk

A KDNP, az MKDSZ és a BIA lapja

2008. december

Ki nekem Jézus?

Karácsonyi és újévi köszöntő

Manapság népszerű műfaj a közvélemény-kutatás. Gyakoriak a reprezentatív felmérések. Máskor az országot leszavaztatják döntő kérdésekről. Kétezer évvel ezelőtt Jézus is közvélemény-kutatást rendezett saját személyére vonatkozólag. Az evangélista közli az eredményt. Azzal a céllal, hogy a mai keresztényeket is döntés elé állítsa: ki a mi számunkra Krisztus?

I. A kortársak véleménye

1. Az ellenséges világ kritikáját tapintatosan elhallgatták a felmérést végző tanítványok. Az evangéliumok egyéb helyeiből azonban könnyen összeállíthatjuk a fősorolást: „falánk és borissza ember...”, „Belzebub cinkosa...”, „törvényszegő...”, „forradalmár...”, „lázító...”, „istenkáromló...”, „gonosztevő...”. Ezek nemcsak tekintélyt kezdtek ki, de a halálos ítélet meghozatalához is elegendők voltak.

2. A jószándékúak véleménye kevésbé volt sértő a Mesterre. Keresztelő Jánossal..., Illéssel..., Jeremiással hasonlították össze. Közös vonás ezekben: prófétának, nagy embernek, szentnek, de csak embernek tartják. Egy reformátor, vallásalapítónak a sok közül.

II. Mai vélemények

1. Gyermekkori mesealak. Sokan karácsonyi fenyőgallyas kis Jézuskát látnak benne, aki hangulatossá varázsolja az ünnepet.

2. Kozmikus Mikuláshoz hasonlítják, aki két kézzel osztogatja az ajándékokat és azt se nagyon bánja, ha ígéretünk ellenére nem javulunk meg.

3. Történelmi személy. Legtöbben így gondolkodnak: élt nagyon-nagyon régen. Tanított sok szépet. Szószéken még emlegetik. De az ő elvei szerint ma nem lehet élni. Téma a művészeknek, de az élet nélküle folyik.

III. Ki ő a mi számunkra?

Ez a legizgatóbb kérdés. Szembesülnünk kell vele. Mert kereszténységünk ezen áll

vagy bukik. Nem húzhatom ki magam az állásfoglalás alól. Pl. Párizst lázba hozta a Sportcsarnokban játszott Robert Hossein darab: „Egy Jézusnak nevezett ember.”

A közönség szinte maga is szereplője lett a drámának. Amikor Jézus hívta a 12-t, a nézők is önkéntelenül megindultak feléje. A csodás kenyérszaporításkor a nézőtérben osztották a kenyérdarabokat. Júdás az árulása után a széksorok között keresett menedéket cinkosokká téve a közönséget. Végül a Keresztrefeszített előtt elvonult egy párizsi csavargó, majd a nézőkre mutatva kijelentette: „Ti csináltátok! És most mi lesz?” Aztán teljes sötétség borult a Sportcsarnokra. A jelenlévők némán távoztak. Érezték: Jézussal kapcsolatban állást kell foglalni mindenkinek.

Folytatás a 2. oldalon

Az ország kivezetése a válságból a jobboldalra vár

„Nem véletlenek szerencsétlen egybeeséséről van szó, hanem nagyon is tudatosan bűnös vezetésről, egy maroknyi ember személyes érdekéről, és hatalom bármi áron való megtartásáról. E cél eléréséért semmi sem volt drága, hol átveréssel, megtévesztéssel, hol csalfa ígéretekkel, de leginkább hazugsággal, hazugsággal és hazugsággal operáltak.”

3–10. oldal

Így látjuk 2008-at mi

„A ma embere tömegestül fordult el az évezredek alatt kialakult erkölcsi rendtől. Ehhez a hatalom és a pénzvilág (a kettő lényegében véve ugyanaz) nemcsak asszisztált, hanem főszerepben hozzájárult. Most várhatóan egy kis kijózanodás, némi szigorúság várható, amihez szerencsétlen emberek százezreinek elnyomorodása szolgáltatja a sötét hátteret. Én az erkölcsi rend helyrebillenésében látom az egyedüli kivezető utat.”

11–15. oldal

Szilveszteri „tizenkettő”

„Véghetetlen csendben és szelíden Isten most hajtja át csillagnyárait az ó-esztendőből az új-esztendő mezőire.”

16. oldal

Folytatás az 1. oldalról

– Jézus elém is odaáll. Nekem is felteszi a kérdést: „Hát te kinek mondasz engem? Ki vagyok én számodra?”

Legyen:

1. A nagy tanító. Életem irányítúje. Akinek tanítása útbaigazítás. Problémáimra választ az evangéliumokban keressek. Például *Balczó András* a siker csúcspontján 40 napra magányba vonult döntésre: hogyan tovább. Semmi mást nem vitt magával, csak a Bibliát. Kijelentette: „Jézus Krisztus a legjobb tanácsadó az életproblémák közepette.”

2. Követendő példakép. Jézus jelleme modell, akire feltekinthetek és vonásait belemásolhatom lelkem vásznába. Egyénisége karakterológiai csoda. Lenyűgöz, követésre kész. Nem a csodatevéseit, hanem erényeit kell utánoznom.

3. Legfőbb erőforrás. Főként szenvedéseim közepette meríthetek lelki energiát az ő passiójából. Nem kerülte el a szenvedést, hanem példájával megtanított annak értelmére és méltó elviselésére. Az apostolok körében végzett közvélemény-kutatás után ugyanis kijelentette, neki magának is sokat kell

szenvednie, de aki utána akar menni, annak is kereszthordozás lesz a sorsa. Az Ő passiójából azonban dús erőforrás fakad.

Az Egyház kétezer éve zengi: Krisztus született nekünk, jöjjetek, imádjuk! Mennyi dinamizmus a háttérben.

Született: magában rejti az új korszakot, keresztény műveltségünk kezdetét. Isten világossága jelenik meg az emberek között. Betlehemben nemcsak Európa születik meg Krisztusban, hanem az egész emberiség számára nyílik új lehetőség: az értelmes ember kereszténnyé lesz. Ezt a többletet János apostol fogalmazza meg: „Úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta érte...”. Így született meg Krisztusban a szeretet többletét magában hordó ember, a keresztény, aki karácsonykor döbben rá arra a nagy feladatra, mellyel születésekor bízta meg Krisztus, s ki helyett az angyalok hirdetik: Dicsőség a magasságban Istennek és a földön béke a jóakarató embereknek.

Kettős ünnep: Isten dicsőségét és a világ békeességét látjuk együtt a Kisdobban.

Mindkettő ellen mennyit vétett az ember! Kereszténységünk húsz százada alatt hányszor próbálta az ember megfosztani trónjától az Istent, mily gyakran tűzött harci lobogójára Istent becsmérítő, gyalázó jelszavakat! És az istentelenség zászlaja alatt hányszor harcolt a világbéke megteremtése érdekében. Eredménytelenül! Mert meglopott istendicsőségből nem lehet emberi békét teremteni. A kettő szorosán összetartozik: az isteni dicsőség s az emberi békeesség.

Mikor hosszú küzdelem után 1894-ben az egyházellenes törvényeket nálunk életbe léptették, egyik liberális lap úgy fejezte ki örömét e felett, hogy az első oldalon egy ravatalt hozott, alatta az írással: Itt fekszik az Egyház kiterítve – De ugyanabban az évben Lyon utcáján egy olasz anarchista merényletet követett el *Sadi Carnot* francia köztársasági elnök ellen, akinek kormánya legjobban küzdött Krisztus királyságának eszméje ellen. Mikor sebeibe belehalt, egyik katolikus lap nagyon szellemesen úgy vágott vissza a liberális lapnak, hogy szintén ravatalt hozott le az újságba, de ezzel a felírással:

Itt fekszik az emberiség kiterítve. Magunk is tapasztaljuk napjainkban is, hogy a múlt ateista-kommunista rendszer gazdasági nyomorúságot, erkölcsi gátlástalanságot és társadalmi bizonytalanságot zúdított nyakunkba.

Nagy költőnk *Ady Endre* így ír:

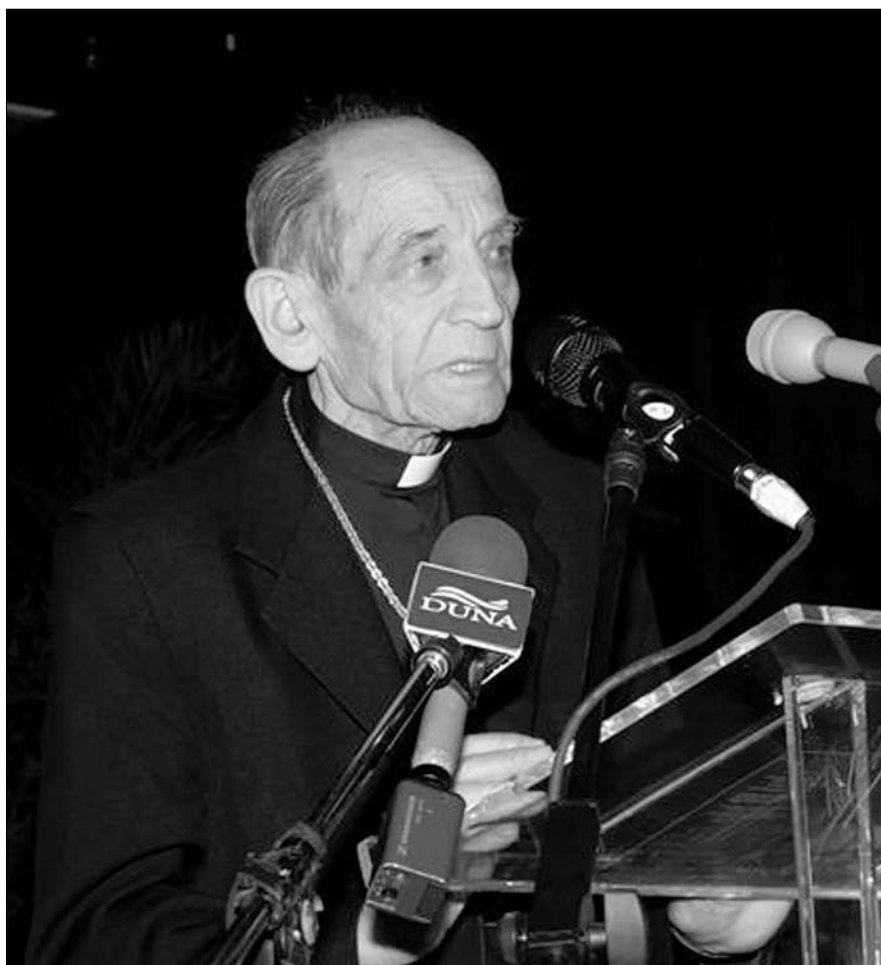
*Ma tán a béke ünnepelne,
A Messiásnak volna napja,
Ma mennyé kén' a földnek válni,
Hogy Megváltóját befogadja.
Ma úgy kén', hogy egymást öleljék
Szívükre mind az emberek –
De nincs itt hála, nincs itt béke:
Beteg a világ, nagy beteg...*

S hogy végre ne legyen mai karácsonyunkon se beteg világunk, nem kell mást tegyünk, mint a betlehemi Kisdobnak a jászolból felénk nyújtott kezét mindannyian elfogadjuk hálánk jeléül azért, hogy értünk született a világra.

Ezen gondolatokkal kívánok Embertársaimnak lélekben és nemes örömben megért szent Karácsonyt és áldásokban bővelkedő boldogabb 2009-es esztendő!

Nagyvárad, 2008 karácsonyán

† **Tempfli József**
Várad 81. püspöke

Az ország kivezetése a válságból a jobboldalra vár

Ülést tartott a Kereszténydemokrata Néppárt Országos Választmánya. A fórumon részt vett és felszólalt Varga Mihály, a Fidesz alelnöke. Az ország és a hazai kereszténydemokrácia helyzetét Semjén Zsolt pártelnök vette számba, beszédében szólt a KDNP eredményeiről és jövőbeli feladatairól. Surján László, a KDNP alelnöke, az Európa Parlament költségvetési bizottságának tagja többek közt arra hívta fel a figyelmet, hogy miközben a kormány számolatlanul veszi fel az eurómilliárdos kölcsönöket, nem használja fel az uniós támogatások több milliárd eurós tételeit.

Az Országos Választmányt Latorcai János elnök, a KDNP frakcióigazgatója köszöntötte.

– Advent van, a várakozás, a felkészülés és a reménykedés napjait éljük. A mérlegkészítés és a jövő tervezésének ideje ez. Ilyenkor megállunk egy pillanatra, félretesszük a hétköznapi rohanásának minden ügyét, baját, lelkünket felővezve már a megváltó közeledtére készülünk – mondta beszédének elején. Hozzátette: valahogy így vagyunk a politikában is. Mérleget készítünk, számba vesszük eredményeinket, elszalasztott lehetőségeinket, és terveket készítünk a jövő jobb megélése érdekében.

Latorcai János szerint szomorú képet fest az ország: mélyponton a gazdaság, mélyponton a társadalom, mélyponton az ország erkölcsi állapota. Olyan párián ríkátoan nehéz helyzetben vagyunk, amelyben már nem az a kérdés, hogyan lehet mindezt jobbá tenni, hanem az, hogyan tudjuk megakadályozni, hogy ne csússzunk lejjebb.

Hol van már a gazdaság „dübörgése”, hol a híres-hírheft, mára már lábait vesztett „pannon puma” vágója, sajnos érik az igazság beigazolódása – jegyezte meg.

A politikus kijelentette: nem véletlen szerencsétlen egybeeséséről van szó, hanem nagyon is tudatosan bűnös vezetésről, egy maroknyi ember személyes érdekéről, és hatalom bármi áron való megtartásáról. E cél eléréseért semmi sem volt drága, hol átveréssel, megfélemlítéssel, hol csalfa ígéretekkel, de leginkább hazugsággal, hazugsággal és hazugsággal operáltak.

„Ennek az ördögi állapotnak ma sincs vége, amikor mindenhol csak azt halljuk, csak azt hallhatjuk, hogy a pénzügyi világválság »begyűrűzött« hozzánk, szó sem esik arról, hogy mindez a

szocialista-liberális kormányok hat éve tartó elhibázott politikájának az eredménye” – tette hozzá.

Ki kell mondani, és a világ elé kell tártani, hogy a bajok nem most kezdődtek!

A bajok 2002-ben, a Medgyessy-kormány hatalomra jutásában gyökereznek. Amikor a sikeres, eredményekben gazdag polgári kormány megbuktatására nem riadtak vissza a gátlástalan gyálázkodástól és a ma oly bőszen szidott „populizmustól” sem. Akkor „Jóléti

rendszerátváltást!” hirdettek, azt ígérték, hogy „Több pénzt az embereknek!” meg „Több pénzt az önkormányzatoknak!” – és amikor ezekkel a hangzatos, felelőtlen ígéretekkel is csak gyanúsan kicsinyke győzelmet arattak, akkor népszerűség-vásárlásba fogtak: fedezet nélküli béremelésre kényszerítették az önkormányzatokat, adósságcspdába kergetve őket. Elvonták a központi költségvetési forrásokat a vidéktől, mostanra a 16. századi török világot idéző állapotokat teremtettek ezzel. Folyik az óvodák, iskolák bezárása, a postaszolgálat, az egészségügyi ellátórendszer felszámolása. Ebek harmincadján az úthálózat, bezárták a vasutat, hovatovább nincs közbiztonság. Mindent eláraszt a korrupció, az állami vezetés a janicsárok korát idézi: baksis és hazudozás minden vonalon – hangsúlyozta a frakcióigazgató.

Folytatás a 4. oldalon

Folytatás a 3. oldalról

Ma már tudjuk: a hazugságok a 2006-os választásban csúcsosodtak, és a seb elmérgesedett, amikor az őszi beszéd nyilvánosságra kerülése után elmaradt a miniszterelnök lemondása – mondta Latorcai János, hozzátéve: e hazugságok olyan morális válsághoz vezettek, melyből csak teljes tisztulást követően egy új, széles társadalmi rétegek által támogatott kormány képes kivезetni az országot.

Aktuális kérdésekről szólva Latorcai János elmondta: az Országgyűlés most tárgyalja a jövő évi költségvetési javaslatot, melyet, benyújtását követően kétszer dolgozott át a Pénzügyminisztérium. Az előzőekkel köszönő viszonyban sem lévő, hatástanulmányok nélkül el-

tégiája, s valamennyi válságkezelő intézkedése szöges ellentétben áll a világ máshol használt megoldásaival.

És folytatódik a hazudozás is! Máig sem tudjuk, a 20 milliárd eurós IMF és európai uniós hitelt mikor és ki kérte, milyen szerződésben rögzítették annak feltételeit, és az első 4,9 milliárdos lehitel mire fordították – jelentette ki a politikus. Hozzátette: de azt tudjuk, ahhoz, hogy a költségvetésünket a jövő évben finanszírozni tudjuk, hetente 400-500 millió eurót kell majd hitelként felvennünk. Az az ezermilliárd forint, ami jövőre az adósságállomány növekedéseként be van terjesztve, nagyjából heti 20 milliárd forintot jelent. Tízmillió magyart figyelembe véve ez azt jelenti,

tégiai elképzeléseit, a kilábalásra általuk javasolt utat, s összevetve azokat a Kereszténydemokrata Néppárt stratégiájával, közelebb jutunk a használható megoldáshoz – mondta beszédének végén Latorcai János.

A Kereszténydemokrata Néppárt készen áll a kormányzásra

Aquinói Szent Tamás azt mondta, hogy ha válaszolni akarunk arra a kérdésre, hogy mit kell tennünk, ahhoz előtte két dolgot tudnunk kell. Egyfelől azt, hogy hol vagyunk, hová akarunk eljutni, másfelől pedig ismernünk kell a körülöttünk lévő világ helyzetét, s tudnunk kell, hogy milyen változások várhatók – mondta beszédének elején a KDNP elnöke.

Semjén Zsolt megszívlevélve *Aquinói Szent Tamás* tanácsát, a jövőbeli teendők felsorolása előtt részletesen elemezte az ország és a minket körülvevő világ helyzetét.

„Mindaz, aminek ma tanúi vagyunk, s amit ma pénzügyi és gazdasági válságnak neveznek, az valójában a neoliberalizmus történelmi csődje vagy legalábbis annak nyilvánvaló előjele. Ama mítosznak a csődje, amely azt hirdette, nem szükséges semmilyen állami beavatkozás, sőt annál jobb, ha minél inkább lerombolják az államot, mert van egy »láthatatlan kéz«, ami a gazdasági és pénzügyeket szabályozza” – mondta a pártelnök. Hozzáfűzte: „egészen sajátos, hogy akik ezt az ideológiát képviselték, beleértve azokat a bankárokat, akiknek a feneketlen korrupciója és gátlástalansága hozzájárult ehhez a csödhöz, most azt várják, hogy az államok az adófizetők pénzén mentse meg az általuk kialakított helyzetet.”

A kereszténydemokrata politikus szerint a neoliberalizmus csődje fényesen igazolja a keresztény társadalmi tanítást. XIII. Leó pápa már 1890-ben felhívta a figyelmet arra, hogy az egyoldalú liberalizmus beláthatatlan károkat fog okozni az emberiségnek. S a pápa látnoki módon előre megjövendölte ennek mintegy ellenhatásaként a bolsevizmus veszélyét is – jegyezte meg.

Semjén Zsolt hangsúlyozta: a keresztény társadalmi tanítás alapján a Kereszténydemokrata Néppárt kiegyensúlyozott álláspontja az, ami megkülönbözteti mind a liberális, mind a szocialista szélsőségtől.

készült, az Országgyűlésbe szabálytanulmány benyújtott harmadik költségvetési javaslat sorszámaikat az Állami Számvevőszék igen nagy kockázatot jelentőnek ítélte, ami hétköznapi nyelvre lefordítva azt jelenti, hogy teljesíthetetlen.

Az Antall-, és a Boross-kormány volt ipari és kereskedelmi minisztere szerint a kormánynak mindez éppúgy nem jelentett és nem jelent gondot, mint ahogyan az sem számít, hogy arra a rendkívüli helyzetre, amiben most élünk, s amit „összehoztak” nekünk, a kormánynak nincs gazdaságpolitikai stra-

tegiája, hogy egy-egy család egy-egy tagjának hente 2 ezer forinttal növekszik az adóssága.

Mint mondta: ma a kormányok a világban mindenütt a bankokban való befolyás növelésére, a hazai kis- és középvállalkozások fejlesztésére és fogyasztásélénkítésre törekcsenek. Talán nem a valóságtól elrugaskodott igény lenne, ha a kormány ezekkel a kérdésekkel foglalkozna.

Ebben a helyzetben különösen fontos ez a választmányi ülés, mert megismerhetjük legfőbb szövetségeseink stra-

A kereszténydemokraták hívei a szabad piacnak a gazdaságban, de az egészségügyben, az oktatásban, a kultúrában, a szociálpolitikában az állami felelősségvállalás és a szolidaritás hívei. A pártelnök a neoliberaisok nagy tévedésének nevezte, hogy a piaci viszonyokat az élet minden területére ki akarják terjeszteni, mint mondta, az élet nagy része ugyanis nem piaci természetű.

A magyarországi viszonyokról szólva Semjén Zsolt úgy fogalmazott: *Gyurcsány Ferenc* az ország jelenlegi helyzetéért saját felelősségét egy bűvész ügyességével igyekszik a világválságra hátrítani. „Úgy tesz, mintha kitért volna egy tűzhányó, vagy becsapódott volna egy meteor az országba, vagy bármi egyéb természeti katasztrófa történt volna”.

A KDNP elnöke szerint a szemfényvesztés azonban nem sikerülhet, ha fel tesszük a kérdést miért van az, hogy Magyarországot sokkal súlyosabban érinti a világválság, mint Romániát, Portugáliát, Görögországot vagy bármely más európai országot, akkor kide-

rül, hogy Magyarország nem a világválság áldozata.

Semjén Zsolt hangsúlyozta: a Gyurcsány-kormány tönkretette Magyarország, a magyar nemzet szociális, gazdasági, politikai, és morális immunrendszerét. Ennek következményeként ma Pakisztánnal és Belorussziával kerülünk egy kategóriába, hiszen egyetlen európai uniós ország nincs, amelyik az államcsőd határán imbolyogva az IMF hitelére szorult volna.

A KDNP elnöke példátlanul nevezte a hazai vállalkozók adóterheit. Mint mondta, a vállalkozók előtt három út áll: vagy csődbe mennek, vagy a feketegazdaságba menekülnek, vagy átteszik székhelyüket Pozsonyba. Bármely utat választják, a magyar állam mindenképpen adóbevételektől esik el, vagyis rosszul jár. „Miközben a magyar vállalkozókat halálra adóztatták, a multik olyan adókedvezményeket kaptak, amilyenekről a magyar vállalkozók nem is álmodhattak. A GDP 15 százalékát viszik ki a multinacionális cégek az országból. Ezt pedig egyszerűen nem bírja ki az ország” – mondta a politikus.

A Kereszténydemokrata Néppárt nem akarja, hogy bárkinek hátrányt jelentsen ebben az országban az, hogy külföldi, de az mégiscsak tűrhetetlen, hogy a saját hazájukban a magyar vállalkozók hátrányos helyzetbe kerüljenek pusztán azért, mert magyarok – hangsúlyozta a politikus. Emlékeztetett rá, hogy a kereszténydemokrata országgyűlési képviselők a Parlamentben már sokszor szóvá tették, hogy a magyar kormány először, másodsor és harmadszor nem a Világbanknak, nem a Valutaalapnak, nem Brüsszelnek vagy Moszkvának, hanem a magyar nemzetnek felelős.

Semjén Zsolt arra is felhívta a figyelmet, hogy a válság idején változatlanul hagyott munkához kapcsolódó kiugróan magas járulékteher ördögi láncreakciót indít be, megítélése szerint józan ésszel könnyen belátható, hogy az a neoliberális restriktív politika, amit a Gyurcsány-kormány és az MSZP folytat, a totális csődhez vezet, hiszen a munkanélküliek se nem fizetnek adót, se nem vásárolnak, ami csökkenti a bevételt és a növekedést.

Folytatás a 6. oldalon

Folytatás az 5. oldalról

A KDNP elnöke beszédében kitért az államadósság kérdésére is. – Gyurcsány Ferenc annak idején azt mondta, minden világra jövő gyermeket majd 40 000 forintos babakötvény fog várni. Bár ebből semmi sem lett – jegyezte meg, majd hozzátette, ma az újszülöttekre nem 40 000 forintos babakötvény, hanem 2 millió forintos adósság vár.

Mint mondta: miközben még az unokáinkat is eladósították, aközben eltűntették az állami vagyont. Mióta érzik, hogy a végnapjaikat élik, gátlástalanul próbálják eltüntetni a még megmaradt állami és nemzeti vagyont.

A lakosságot ellátó rendszerek privatizációjának a következménye, hogy a szolgáltatás drágul, mivel ettől kezdve nemcsak a szolgáltatást kell kifizetni, hanem a befektető profitját is. Ezért akadályoztuk meg népszavazással az egészségügy privatizációját – jegyezte meg a pártelnök.

Semjén Zsolt felháborítónak és végtelenül cinikusnak nevezte, hogy a kormányfő – és az MSZP-s és SZDSZ-es képviselők kórusa – a privatizáció mellett érvelve arra hivatkozik, hogy az állam rossz tulajdonos. „Ez egy abszurd szituáció, ugyanis amikor Gyurcsány Ferenc kiejti a száján, hogy az állam rossz tulajdonos, akkor ezzel beismeri, hogy ő és kormánya rosszul működteti az állami tulajdont. Ebből természetesen nem az következik, hogy el kell adni az állami tulajdont, hanem az, hogy ki kell rúgni a korrump és rossz menedzsmenetet, és olyan emberekre kell bízni az irányítást, akik jó gazdái az állam vagyonának.

A pártelnök kijelentette, kormánya kerülvén vissza kell szerezni mindazokat a cégeket, vagyontárgyakat, amelyek a nemzet szuverenitása szempontjából, illetve a lakosság ellátása szempontjából stratégiai jelentőségűek. Ezenkívül szigorú törvényesség alapján a korrump és be nem tartott privatizációs szerződéseket felül kell vizsgálni.

Az elmondottakat összefoglalva Semjén Zsolt hangsúlyozta, a Gyurcsány-kormány államcsőd közeli helyzetet, pénzügyi, gazdasági, morális és szociális válságot idézett elő. Hárommillió ember él szociális minimum alatt, ez példátlan az ország történelmében – tette hozzá.

A pártelnök az ország jelen helyzetében történelmi jelentőségűnek nevezte

a Fidesz és a KDNP közös értékeken nyugvó bajtársi szövetségét, amelyet *Orbán Viktor* úgy jellemezte: a Fidesz egy olyan hajó, amely zátonyok között viharban hajózik, a KDNP pedig az a horgony, ami ezt a hajót az örök értékekhez köti.

Mint mondta, a Kereszténydemokrata Néppárt a lehető legnagyobb eréllyel megjelenítve az általa 64 éve képviselt értékeket – fellépve az emberek, a családok, a szociális biztonság védelmében –

rendelkezik a legnagyobb államháztartási hiánnyal, e „teljesítménnyel” 2007-ben a világban második helyen állunk, egyedül a háború dúlta Libanon előzte meg hazánkat. Az újonnan csatlakozott országok közül a legutolsók vagyunk a gazdasági növekedésben. Az átlagbért sújtó adók, járulékok terén, az inflációt illetően, s a legalacsonyabb foglalkoztatás mértékében viszont a második-harmadik helyen állunk az unión belül. E kétes dicsőségű versenyekben éltanulók

készül a jövő évi európai parlamenti – és ha úgy adódik, országgyűlési – képviselő-választásra.

Semjén Zsolt szerint a válságból kivezető megoldást nyilvánvalóan nem lehet azoktól várni, akik azt előidézték, ez a feladat a következő kormányra vár. A KDNP készen áll arra a feladatra, hogy a második Orbán-kormányban betöltse azt a szerepet, amire történelme felhatalmazza, sőt kötelezi – zárta beszédét a Kereszténydemokrata Néppárt elnöke.

Változásra van szükség Magyarországon

Varga Mihály, a Fidesz alelnöke részletesen elemezte a világgazdaság és a magyar gazdaság helyzetét. Az Orbán-kormány volt pénzügyminisztere elmondta: az Európai Unióban Magyarország

vagyunk, csak hogy hat évvel ezelőtt még merőben más tartalma volt Magyarország esetében e szónak.

Varga Mihály beszédében emlékezett Orbán Viktor nyár eleji beszédére, amelynek középpontjában az a gondolat állt, hogy új gazdaság kell, fel kell készülnünk a világgazdaság küszöbön álló változásaira. Mint mondta, a Fidesz elnöke nyilvánvalóan semmiféle különleges látónoki képességgel nem rendelkezett, csupán a kormánnyal ellentétben a válság már akkor érezhető jeleire igyekezett adekvát válaszokat adni.

A hozzáértés hiányán, a szűklátókörűségen túl, súlyos morális és hitelességi kérdéseket vet fel, hogy pénzügyminiszterével karöltve az a miniszterelnök, aki szeptemberben még „leválságapostolozta” a Fideszt, és arról beszélt, hogy Magyarországot a pénzügyi világválság egyáltalán

nem érinti, két hét múltán, amikor külső segítséggel épphogy elkerülte az államcsődöt az ország, már azzal kérkedett, hogy ő és kormánya legyőzte a fenyegető válságot – jegyezte meg a politikus.

A volt pénzügyminiszter szerint ma akár a világot, akár Európát, akár Magyarországot illetően nem lehet semmiféle jövőről, jövőképről, gazdasági és szociális kérdésekről úgy beszélni, hogy ne szólnánk a világgazdaságot sújtó, és átalakító globális változásokról. A válságnak van néhány olyan általános üzenete, amelyet a jövőre nézve érdemes megfontolni. A válságból kivezető utat pedig csak úgy lehet megtalálni, ha számba vesszük az éveken, évtizedeken, olykor történelmi hosszúságú időszakokon át felhalmozódott feszültségeket, melyek a robbanáshoz vezettek. Varga Mihály elsőként az emberi mértékek átlépését s a visszatérés esélyét említette. A válság egyik előidézőjeként a spekulatív pénzvilág, a virtuálissá vált tőke mozgások halmozódását és a másik oldalon a reálgazdaság termelésének,

teljesítményének egymástól való végleges elszakadását említette.

Kijelentette: az emberi léptékhez való visszatérés követelménye az egyik fő

üzenete a mostani válságnak. S ebben kitüntetett szerepe lehet Európának, és Magyarországnak is. Ha Európa és Magyarország sikeresen és hangsúlyosan

lép fel ebben az új szerepben, akkor belső erősödése mellett a világban elfoglalt helye is megszilárdulhat.

„A válság másik alapvető, nem feltétlenül követett tanulsága a világ számára az, hogy a fenntartható fejlődés nem csupán nyitást, feloldódást, szétterülést, határtalanságot jelent, hanem rendben gazdagodó érdek-, és értékkereteket, erősebb országot, nemzetet, belső gazdaságot” – mondta a politikus. Felhívta a figyelmet arra, hogy míg az elmúlt években kritika nélkül mindenki a nyitottság előnyeit, üdvös és áldásos hatásait hangsúlyozta, ma azt látjuk, hogy ez a nyitottság egyfajta sebezhetőséggel jár, s azok az országok, amelyek gazdaságukat kevésbé szolgáltatatták ki, most sokkal stabilabb, biztonságosabb helyzetben vannak.

A Fidesz alelnöke szerint a pénzügyi és gazdasági világválság lehet, hogy valamiféle tisztulást hoz, de önmagában a válságtól nem lesz jó világ. A megszerzett világgazdasági pozícióért, az elért gazdasági és szociális vívmányok megtartásáért, gyarapításáért minden országnak meg kell küzdenie. A gyorsan változó világban csak minden korábbinál erősebb állandó gazdasági, intézményi, értékrendbeli kohéziós talapatok jelenthetnek erős, nemzeti, európai teret, helytállást a versenyben, célkijelölést vagy aktív alkalmazkodást. Európának, az Európai Uniónak tovább kell erősödnie, egyszerűen kell versenyképesebbé válnia ebben a globális pénzügyi térben, és hozzáadnia azt a versenyképességét stabilabbá tevő erőt, ami a tagállamok, köztük Magyarország nemzeti kultúrájában, gondolkodásában, értékrendjében, tudásában rejlik.

A világválság rádöbentette a kormányokat arra, hogy országait globális függőség köti össze. A globális függőség nem csökken a válság után sem, viszont egy gazdasági program megalkotásakor reális cél lehet, hogy a függőség ne kiszolgáltatottságot jelentsen – jelentette ki Varga Mihály. Mint mondta, a világnak akkor van esélye kiegyensúlyozottabb, biztonságosabb jövő elérésére, ha a függőségeket együttműködésekre váltja.

A Magyarországra leselkedő veszélyeket az erős belső piac, a belső gazdaságba valóban integrálódott versenyző külföldi

Folytatás a 8. oldalon

*Az uniós „ingyen pénz”
felhasználása helyett hiteleket vesz
fel a kormány*

Surján László, a Kereszténydemokrata Néppárt alelnöke, a KDNP európai parlamenti képviselője döbbenetes adatokat ismertetett az uniós pénzek felhasználásáról, pontosabban fogalmazva fel nem használásáról.

A kereszténydemokrata európai parlamenti képviselő beszédét egy 2004-es történettel kezdte, amikor is az EP költségvetési bizottságának tagjaként elérte, hogy az unió 100 millió euróval megemelte a felzárkóztatásra rendelkezésre álló pénzeket. Az egyeztetés során a szlovén kormány azt mondta, nem tudja felhasználni a többletet, magyar részről Baráth Etele, az európai ügyekért felelős tárca nélküli miniszter kategorikusan kijelentette: lehetetlen a plusz 100 millió eurót felhasználni. Teltek-múltak az évek, nemrégiben ellenőrizte az unió bizottsága az ominózus keret felhasználását, és kiderült, a pénz 85 százaléka gazdára talált, ellenben Magyarország

Folytatás a 7. oldalról

működő tőke, és az erős kis- és középvállalkozások csillapíthatják. Nemcsak a gazdasági patriotizmus, de saját önérdékünk is mondatja velünk, hogy erős

kis- és középvállalkozói szektor nélkül nincs talpra állás, az eltorzult szerkezeteket kiigazító lépések nélkül nincs életképes magyar gazdaság – hangsúlyozta Varga Mihály.

Baráth Etele egykori kijelentéséhez híven egyetlen eurót sem használt fel.

Az alelnök szavaiból kiderült, hogy a tagországok, így Magyarország lehetőségei is lényegesen nagyobbak, mint amivel a kormányok ténylegesen élnek.

Surján László emlékeztetett rá, hogy *Bajnai Gordon*, az uniós források felhasználásáért felelős nemzeti fejlesztési és gazdasági miniszter nyilatkozataiban nagyon lelkesen 90 százalékos magyarországi végfelhasználásról szokott beszélni, de azt rendre elfelejti hozzátenni, hogy az egészen pontosan 89 százalékos felhasználás a 2004-es, 2005-ös, 2006-os keretekre vonatkozik. S a sikerpropaganda közepette azt sem veri a miniszter nagydobra, hogy a fel nem használt 11 százalék hatvanmilliárd forintot tesz ki – jegyezte meg a politikus.

A választmány legnagyobb döbbenetere közölte: a magyar gazdaság felzárkóztatására 2007-ben, 2008-ban rendelkezésre álló pénzekből december 5-ig 16 százalékot használt fel az ország, a fel nem használt rész több mint 3,2 milliárd euró.

„Miközben a kormány számolatlanul veszi fel az eurómilliárdos kölcsönöket, amit kamatostól kell visszafizetni majd a következő kormánynak, pontosabban az adófizetőknek, aközben nem használja fel az uniós támogatások ugyancsak sok milliárd eurós tételeit, amit az uniós polgárok a szolidaritás alapján ingyen adnának arra, hogy fejlődjön a magyar gazdaság” – hangsúlyozta a kereszténydemokrata politikus.

Surján László szerint ez is bizonyítja, hogy a Gyurcsány-kormány teljesen alkalmatlan feladatai ellátására, a magyarországi pályázatkiírási gyakorlat pedig azt tükrözi, hogy a kormány tagjainak fogalmuk sincs arról, hogy milyen állapotban van az ország.

A KDNP alelnöke állítását igazolandó elmondta, hogy Brüsszel alapesetben 50 százalékos önrészt ír elő a pályázóknak, de elmaradott térségben működő kisvállalkozás akár 70 százalékos támogatást is kaphat, s az uniós szabályok csupán 30 százalékos önrész előteremtését követelik meg. Magyarországon érthetetlen módon ez az arány megfordul, a kormány 70 százalékos önrészt követel. Így nem csoda, hogy a tőkeszegény vállalkozói szférából csak kevesen tudják a támogatást megpályázni – jegyezte meg.

Mint mondta, jelenleg azért lobbizik, hogy írja elő az Európai Parlament, hogy a tagállam az unióénál szorosabb követelményeket ne emelhesen. Surján László szerint szégyen, hogy éppen a magyar kormány magatartása miatt ilyen megoldásért kell kilincselni, s hogy a józan önérdék érvényesítését rendelettel kell kikényszeríteni.

Surján László értelmetlen gazemberiségnek nevezte a bevételi kötelezettség előírását, ezáltal ugyanis racionalizálásra, a termelékenység javítására nem lehet pályázni. Egy példán keresztül rávilágított arra, hogy azáltal, hogy valaki korszerűsíti a termelését és olcsóbban tud valamit előállítani, több lesz a nyeresége ugyan, de egyáltalán nem biztos, hogy a bevétele is növekszik.

„Nagyon fontos, hogy az a politikai család, az Európai Néppárt, amelybe a KDNP is tartozik, a következő európai parlamenti választásokon megtartsa pozícióját, és sikeresen szerepeljen a választásokon. Már előre hallom, amint a szocialisták azt szajkózzák, hogy nem lesz belpolitikai következménye az Európa parlamenti választásoknak” – mondta az alelnök, majd megjegyezte: az MSZP öt évvel ezelőtt is ezt állította, aztán a választások után Medgyessyből mégis Gyurcsányt csináltak. Ironikusan hozzátette: személy szerint nem vágyik újabb szocialista miniszterelnökre, mert a jelek szerint az MSZP-ben egyre mélyebbre süllyed a mérce, sohasem hitte volna, hogy eljön a nap, amikor az ellenzék visszasírja *Horn Gyulát*, sőt *Medgyessy Pétert* is.

A Gyurcsány-kormányon túlmutató időszakra vonatkozóan Surján László elmondta: a jobboldali kormány az uniós pályázatok felhasználását nehezítő összes buta szabályt eltörli. A magyar gazdaság fejlesztése nem elemi érdeke a mostani kormánynak. Érvényre juttatásához át kell alakítani a pályázatok szerkezetét, mert bizonyára csodálatos dolog, ha a polgármesteri hivatal köré uniós pénz bevonásával új kerítés épül, új bútort vesznek a polgármester irodájába, uniókomformmá teszik az óvodát, de most csak olyan célokra szabad e forrásokat felhasználni, amelyek a gazdaságot élénkítik, munkahelyeket teremtenek, ugyanis nagy bajban van az ország!

„Barankovics István azt mondta, a politikus nemcsak követi, de formálja is a közvéleményt, ez egy nagyon jelentős és fontos feladat, főleg európai ügyekben, mert a magyar lakosság az unió működésével kapcsolatosan, és az unió nyújtotta lehetőségeket illetően is kevés hiteles információval rendelkezik” – hangsúlyozta a KDNP alelnöke felszólalásának zárógondolataként.

*Megint a szegények
pénzéből fogják a gazdagoknak
a problémáit megoldani*

Nagy megtiszteltetés, hogy elmondhatom itt a Munkástanácsok Országos Szövetségének véleményét – kezdte hozzászólását *Palkovics Imre*, a Munkástanácsok Országos Szövetségének elnöke.

Folytatás a 10. oldalon

Folytatás a 9. oldalról

– Az elmúlt 18–20 évben, miközben a GDP-
nk mára az EUROSTAT szerint is az EU-
átlag 57–60 százalékára fejlődött, a reálkere-
setek az európai átlagnak mintegy 33 száza-
lékát érik csupán el. Tehát folyamatosan
nyílik a megtermelt javak szétosztásának ol-
lója a tőke javára, a munkaerő rovására. Az
új magyar demokrácia első húsz évéből a
munkavállalók egészségben megrogyanva,
vagyonilag kifosztva, erkölcsileg szétzilálva
érték el a 21. század küszöbére.

Ahogy Semjén elnök úr az imént kifej-
tette, a megtermelt javak 15 százalékát
kiviszik innen és ehhez jön hozzá az óri-
ási adósságteher. Ennek a megoldása már
nem közgazdasági, hanem társadalmi
probléma. Csak új politikával lehet meg-
oldani, amely nem a „Hogyan juttassuk
magunkat koldusbotra?” eddig folytatott
politikáját alkalmazza továbbra is. 2007
azonos időszakával összehasonlítva,
mintegy 28 ezer fővel több a munkanél-
küli. És ez még csak a folyamat kezdete.
A jövő évi munkaerő-piaci alapnak már
az sarokszámai is csupán 0,5 százalékkal
nőttek, tehát reálértéken csökkennek, rá-
adásul 36 milliárd forintot átemelnek a
költségvetés meg nem határozott célú tá-
mogatására, és 26 milliárdot ebből a 400
milliárdos alapból áttesznek a nyugdíj-
pénztárak finanszírozására.

Azt látjuk, hogy megint a szegények
pénzéből fogják a gazdagoknak a problé-
máit megoldani, és semmiféle kiút eb-
ből a helyzetből nem látszik. Az Érdek-
egyeztető Tanácsban sírnak a gazdálko-
dók, hogy nem újítják meg a hiteleiket,
nem kapnak forrásokat a termeléshez,
miközben ugye a nyakunkba vettük ezt
az óriási új adósságot, és a visszafizeté-
sének alapját jelentő állami tulajdon el-
tűnt. Semmilyen más tőke nincs Ma-
gyarországon, mint a munkaerő, a
munkaerő pedig olyan siralmas állapot-

ban van, hogy nem lesz képes ezeket az
összegeket ebben a konstellációban, en-
nek a gazdaságpolitikának az alapján
visszafizetni.

A magyar társadalomnak most az az
érdeke, hogy levegőt kapjon, beinduljon
a gazdasági növekedés, ebből munkahe-
lyek legyenek, jólét, kultúra, és erkölcs
lehessen ennek a társadalomnak.

Ehhez szeretnénk kérni az Önök se-
gítségét, illetve ehhez szeretnénk mi is
a magunk módján hozzájárulni – zárta
beszédét Palkovics Imre.

Így látjuk 2008-at mi

A számadás és a tervezés napjai egybeesnek az év végén és az új esztendő küszöbén. Mert bár együtt forgunk a kozmikus idővel, szívünk és szellemünk túlcsap a napóra mutatóján. Számadásunkkal és reményeinkkel szabadon közlekedünk abban, ami elmúlt és abban, ami el se érkezett még – írta Pilinszky János. Lapunk a Kereszténydemokrata Néppárt néhány országgyűlési képviselőjét kérdezte a mögöttünk hagyott esztendőről, s a jövő évi várakozásairól.

„Így látom én.” A 2008-as év rövid összefoglalója a hazai eseményekről, a kormányzati intézkedésekről.

Harrach Péter, a KDNP és az Országgyűlés alelnöke: 2008-ban folytatódott a többszintű válság. Ez elsősorban a nyug-

díjasokat és a családokat sújtotta. A bérek és nyugdíjak 2007-es reálcsökkenése után az új nyugdíjak kb. 8 százalékos csökkenése és a nyugdíjasok foglalkoztatási feltételeinek szigorítása következett. A családokat bevételük csökkenésén túl az energia- és élelmiszerárak növekedése is sújtotta. Mindezt betetőzte a 2009-es költségvetés.

Hoffmann Rózsa, a KDNP oktatási szakpolitikusa: 2008 a várakozások és csalódások éve volt. Az év elejétől fogva reménykedtünk a népszavazás sikerében, amely várakozásunkat messze meghaladta. Józan eszünk, demokráciatudatunk és a szabad világ számos országából ismert példák alapján joggal hittük, hogy a kormány lemond ekkora kudarc után. Ám mindössze annyi történt, hogy a kisebbik koalíciós párt rávasszul megírt forgatókönyv szerint eljátszotta a „haragszomrádot”, és tovább-

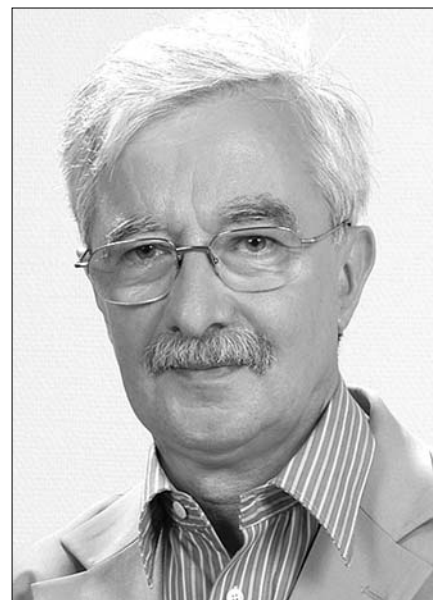
bi morcoskodásait díszlet gyanánt használva voltaképpen megerősítette az uralkodó szocialista pártot. Nehezen elviselhető csalódás számunkra, hogy 2010-ig most már ki kell bírunk (de ki fogjuk bírni!) azt a kormányt, amely évek óta nem kormányoz, hanem csak a mi pénzünkön kampányol, miközben lassan mindent elad a fejünk felől, és további hazugságokkal mindinkább öszszeszevárija az elképedt és kiskorúsított emberek fejét.

Lanczendorfer Erzsébet, a KDNP egészségügyi szakpolitikusa: A 2008-as év számomra a csalódottság, a keserűség éve volt. Ha igaz – márpedig igaz – **Barankovics István** megfogalmazása a politikáról, aki szerint a politika az ember közéleti környezetének formálására szolgáló gondolkodás és cselekvés, akkor a kormányzati politika eléggé el nem ítéhető módon nyomort generáló gondolkodás és cselekvés volt. Nem tudunk közéletünk egyetlen szegmenyjéből sem sikertörténetet felmutatni. Az egykor nemzetközi elismerést kiváltó magyar oktatási rendszer teljes szétverése, a halálos áldozatokat is követelő „egészségügyi reform”, a magyar né-

peségfogyás, a hárommillió létminimum alatt élő honfitársunk, félmillió éhező gyermek, a lakásrezsit nagy nehézségek árán fizetni tudó, vagy már fizetni sem tudó nyugdíjasok minden jóérzésű embert keserűséggel töltenek el. Kereszténydemokrata számára azonban a keserűség nem lehet azonos a kétségbeeséssel, hiszen ígéretet kaptunk: „Reménységgel teli jövőt szánok nektek” – mondja az Úr Jeremiás jövődőlésében.

Lukács Tamás, a KDNP országgyűlési képviselője: A 2008-as év hazánk számára továbbra is a süllyedés és apátia esztendeje volt. A népszavazás – bizo-

nyára sokaknak sokáig emlékezetes marad – egy dacreakció, ahol egyértelműen elutasították az emberek azt a kormányzati politikát, amely idáig juttatta az országot. A látszatkormányzás után megismerhettük a látszatellenzékeséget, hiszen a koalíciós szakítást nem lehet másként értékelni, mint egy színdarab második felvonását. Hol van még a világon olyan ellenzék – kedves SZDSZ és MDF –, aki nem akar kormányt váltani?

Móring József Attila, az Országgyűlés jegyzője: A 2008-as esztendő a szociális népszavazáson keresztül Magyarország sikerét és a gazdasági világválságra adott lassú és rossz válasz miatt a kormány totális kudarcát hozta. A hitelét teljesen elvesztő Gyurcsány-kormány csak azt rontotta el, amibe belefogott. Átgondolatlan reformterror, láthatatlan

Folytatás a 12. oldalon

Folytatás a 11. oldalról

és hatástalan külpolitika, romokban heverő egészségügy, soha nem látott mértékű korrupció. 2002 őszén már azt hittük, ennél nincs lejjebb... sajnos tévedtünk.

Puskás Tivadar, a KDNP egészségügyi szakpolitikusa: 2008-ban is folytatódott az ország hanyatlása. 2008 sem volt az egészségügy, az oktatás éve. A jövő évi költségvetést nézve, a többiekhez viszonyítva is tovább romlik az egészségügyben dolgozó közalkalmazottak bére. Ezen belül fokozódik a lemaradása az Országos Mentőszolgálat 7000 közalkalmazottjának is! Tragikusak demográfiai mutatóink is! Sürgősen irányváltásra van szükség! Az emberek értékrendjét helyre kell tenni! Vissza kell adni a munka, a becsület értékét!

Rétvári Bence, a KDNP országgyűlési képviselője: A kettős állampolgárságról tartott népszavazás szomorú emléke miatt mindenki nagy aggodalommal

várta a márciusi népszavazást. Az eredmény ugyanakkor elsőpró volt, kevesen gondolták volna, hogy ennyien voksolnak a Fidesz és a KDNP javaslatai mellett. Az eredmény folyamánként megtörtént az, amit évek óta vártunk: szétszakadt a koalíció. Ugyanakkor hamar jött a kijózanodás. Az MSZP és az SZDSZ annyira összenőtt tizennégy évvel ezelőtt, hogy már nem választhatók szét. A folyamatos civódásoknak annyi eredménye azonban lett, hogy sok olyan célkitűzést kellett elvetnie vagy elhagasztania a kormánynak, melyek helyrehozhatatlan károkat okoztak volna az országnak.

Rubovszky György, a KDNP pártfőügyésze, frakcióvezető-helyettes: Nagy várakozással kezdtem ez évet, készülve a népszavazási kampányra. Tele voltam bizakodással, ami – mint kiderült – nem volt alaptalan. Az eredmény nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket, mert a kezdeti háborúskodások ismételt, változó és néha szélesebb körű összefogáshoz vezettek az MSZP szempontjából. Biztató volt a koalíció felmondása, és a kezdeti SZDSZ-es kiállítás a kormányfővel szemben. Mint kiderült, csak lényegtelen kérdésekben van nézeteltérés, a lényegi, sorsdöntő kérdésekben változatlan az együttműködés, sőt az együttműködők köre az MDF-fel bővült. Igaz, így változatosabb előadást tudnak produkálni, de az eredmény úgy néz ki, hogy garantált.

Salamon László, a KDNP frakcióvezető-helyettese: Az idei év egyik legjelentősebb hazai eseménye a vizitdíj, tandíj és kórházi napidíj ügyében tartott népszavazás volt. Először fordult elő, hogy a nép közvetlen akaratnyilvánítással felülbírálta a kormány és a parlamenti kormánytöbbség politikáját, és ezzel útját állta az egészségügy több-biztosítós átalakításának is, mivel a kormány már újabb népszavazási fiaskót nem akart megkockáztatni. A koalíció felbomlását inkább taktikai lépésnek tartom, mint valóságos szétválásnak. Az idei esztendő másik nagyfontosságú eseménye a pénzügyi és gazdasági válság kirobbanása volt.

Mit tart a 2008-as esztendő legbotrányosabb belpolitikai ügyének?

Harrach Péter: A hitelfelvételt, illetve a hozzá vezető utat. Ezt tetézték azzal, hogy a kisemberekkel fizettetik meg a számlát. Az évek óta tartó hazai és az ideai nemzetközi válság legsúlyosabb következménye a munkanélküliség növekedése.

Hoffmann Rózsa: Hogy nem távozott önként a kormány. Továbbá azt a csalárd taktikázó hintapolitikát, amelylyel a legkisebb parlamenti párt ehhez asszisztált, kvázi ellenzékiből nyílt kormánypárti szerepre váltva. Ha ez tudatos volt részükről, történelmi bűnt követtek el, amelyet az utókor nem fog megbocsátani nekik. Ha azt feltételezzük, hogy nem szándékosan követték el, hanem csak sodródtak az önmaguk

fonta különutas hálójukba gubancolóva, akkor meg olyannyira rossz politikusok, hogy nincs helyük a Parlamentben. Akár így, akár úgy, végleg eljátszották a rendszerváltoztató párthoz fűzött még megmaradt illúziókat, és kiírták magukat a pozitív hősök képzeletbeli történelemkönyvéből

Lancendorfer Erzsébet: Nem tudok egyetlen botrányos ügyet megemlíteni, mert én az emberek permanens félrevezetését, vagyis a folyamatos hazugságot tartom megbocsáthatatlan botránynak. Például: az Európai Unió 27 tagországa közül egyedüliként mi nem tudtuk magunkat megvédeni az Amerikából indult pénzügyi válsággal szemben a jelenlegi kormány 2002 óta tartó, államcsőd veszélyét magában hordozó rossz gazdaságpolitikája miatt. Pakisztánnal és Fehéroroszországgal együtt csak mi kényszerültünk IMF hitelre. Ezt az igazságot letagadva, a miniszterelnök az IMF és egyéb újabb hitelek felvételével, a „haza megmentőjének” szerepébe helyezi magát. Pedig ezekkel az újabb hatalmas hitelekkel unokáink nyomorát is megalapozta.

Lukács Tamás: Sajnálatos módon – és ez jellemzi az országunk erkölcsi állapotát is – a botránytoplista meglehetősen hosszú. Mindenki válogathat saját meggyőződése és ízlésvilága szerint. Mégis a legbotrányosabbnak egyes képviselők (vagy képviselőcsoportok) megvásárlását tartom. Még senki nem gondolta végig, hogy ennek az üzenetnek milyen erkölcsromboló hatása van. Meg kell azonban jegyezni, hogy az erkölcsi ítélet nemcsak azokról szól, akiket megvásároltak, hanem azokról is,

akik hatalmuk görcsös megtartása érdekében ezt megengedhetőnek tartják.

Móring József Attila: Nehéz a sok botrányból egyet kiemelni. A Zuschlag-ügy a legfelsőbb kormánykörök álláig ér, a vallomásokból kitűnik: nem

egy megtévedt aktivista magánakciójáról volt szó. De ne felejtjük el a – kormány média által agyonhallgatott – Kulcsár-ügyet sem. Szerintem az tartogat még érdekességeket, amiktől néhánynak a kormányoldalon melegük lesz...

Puskás Tivadar: Sok felháborító dolog történt 2008-ban. Legnehezebben azt tudom elviselni, ha valaki hátat fordít a múltjának. Amennyiben ezt meg-

győződésből teszi, az lehet esetleg fejlődés, amennyiben előnyökért, az árulás! Az árulót pedig sehol nem becsülik! S

ilyeneket láthattunk a közelmúltban a Parlamentben is! A politikusok negatív megítélése elsősorban az ilyen gyarló viselkedésnek köszönhető.

Rétvári Bence: Az IMF hitel felvétele mutatja, hogy milyen botrányosan gyenge és káros volt a szocialisták és liberálisok kormányzati teljesítménye az elmúlt hat évben. Pontosabban, a hitelkérelemmel ők minősítették saját gazdaságpolitikájukat. Az arányok szemléltetésére két adat. A hitelkeret több mint 5000 milliárd forint. A költségvetés összes bevétele 2007-ben 7600 milliárd forint volt. Jogosan érzi tehát magát biztonságban a kormány, hiszen egy elképesztően nagy tartalékokat kapott. Szintén beszédes, hogy a hitelt a jelenlegi kormány ciklusának várható végéig lehet felvenni, azaz 2010 márciusáig. Utána viszont indul a törlesztés, akár újabb évtizedeken át.

Rubovszky György: Mint jogász és képviselő a legbotrányosabbnak azt tartom, hogy általánossá vált a Ház által elfogadott törvények alkotmányellenes-

sége. Többször előfordult az, hogy aláírás előtt az Elnök úr megfontolásra viszaküldött törvényt, vagy előzetes normakontrollt kért az Alkotmánybíróságtól. Kirívó példa a Közigazgatási Hivatalok kérdése. Kíséret történt a Megyei Közigazgatási Hivatalok regionális átszervezésére. A kétharmados támogatást nem sikerült megszerezni a kormánypárti javaslatához, és ezért egyszerű többséggel fogadták el. Az Alkotmánybíróság a törvényt megsemmisítette. Ezt követően meg sem kísérelték a kérdés törvénnyel történő rendezését, egy

kormányrendeletet alkottak, és így próbálták megoldani a problémát. Természetesen utóbb ezt is megsemmisítette az Alkotmánybíróság. A kérdés jelenleg megoldatlan. Az MSZP úgy képzei az együttműködést részünkről, hogy kritika nélkül megszavazzuk a javaslatukat. Arra nem hajlandók, hogy közösen próbáljunk megoldást találni a jogterület rendezésére.

Salamon László: 2008 legbotrányosabb belpolitikai ügyének a Zuschlag-ügy bírósági tárgyalásán napvilágra került, lehallgatott telefonbeszélgetések tartalmát és azt tartom, hogy mindez eddig semmilyen következménnyel nem járt.

Megváltoztatja-e a pénzügyi, gazdasági válság a világot? Ön szerint milyen irányú változásokra lenne szükség?

Harrach Péter: Az intézkedésekkel azt a területet kell megcéloznunk, amelyik felelős azért, hogy a nemzetközi válság hazánkat jobban sújtotta, mint a szomszédainkat. Ez a gazdaságpolitika. Gazdaságélénkítő intézkedésekre van szükség.

Hoffmann Rózsa: A világ nem könnyen változtatható meg, mert emberek alkotják. A ma embere tömegestül fordult el az évezredek alatt kialakult erkölcsi rendtől. Ehhez a hatalom és a pénzvilág (a kettő lényegében véve ugyanaz) nemcsak asszisztált, hanem főszerepben hozzájárult. Most várhatóan egy kis kijózanodás, némi szigorúság várható, amihez szerencsétlen emberek százezreinek elnyomorodása szolgáltatja a sötét hátteret. Én az erkölcsi rend helyrebillenésében látom az egyedüli kivezető utat. És ebben a hatalmat gyakorlóknak kellene főszerepet játszaniuk. Jó lenne, ha a választások alkalmával az emberek felismernék, hogy saját maguknak és utódiknak elemi érdeke, hogy tisztességes politikusok kezébe adják a hatalmat. Ezek után pedig jöhetnének mindazok a pénzügyi és gazdasági intézkedések, amelyeket szakemberek hosszas vitákon kiérlelnek, s amelyekben megegyeznek.

Lanczendorfer Erzsébet: A pénzügyi válság hosszú távú kihatásai beláthatatlanok. Számomra egy fontos tanulsága van: ide vezet a korlátlan profitéhség, a mammon imádása. Az emberiségnek vissza kell térnie az értékközpontú gondolkodáshoz

Folytatás a 14. oldalon

és cselekvéshez. Vissza kell térnie az emberiség első, Istentől kapott alkotmányának, a Tízparancsolatnak követéséhez. Vissza kell térnie Teremtőjéhez, hogy tettei kiállják a minden emberi cselekvésben nélkülözhetetlen erkölcsi próbát. „Minden ország támasza s talpköve a tiszta erkölcs...” e nélkül nem megy. Aztán sürgősen be kellene indítani Magyarországon is a gazdaságélénkítő programokat, hasonlóan a többi országhoz. Erre képtelen a szocialista kormány. Tudatlanság? További tudatos pusztítás? Maradjon költői kérdés!

Lukács Tamás: Szeretném hinni, hogy ez a válság elindít olyan folyamatokat, amelyek visszaadják a gazdaság és a politika szereplőinek tisztességét, és szembesülnek a tettek erkölcsi következményeivel. Ironikusan mondhatnám, hogy nagy az Én hitem. *II. János Pál Sollicitudo rei socialis* enciklikájából idéznék egy mondatot: „A gazdaság nem önmagáért való, hanem minden emberért és a teljes emberért.” Ő idejében figyelmeztetett.

Móring József Attila: A pénzügyi válság végigsöpör a világon, utána már semmi sem lesz olyan, mint előtte volt. Megbizonyosodhattunk arról, hogy mennyire sebezhető, mennyire kiszolgáltatottak vagyunk. Ez is azt bizonyítja, szükség van az állam védelmére, a szolidaritásra, a munkahelyek, az emberek védelmére. Bár a jelenleg kormányzók is erről beszélnek, de éppen az ő hibás döntéseik következményeitől kell megvédenünk az embereket.

Puskás Tivadar: A gazdaság élénkítése a válságból kivezető út. A mértékadó szakemberek ezt mondják, az országok Európában ezt az utat célozták meg. Irányváltás kell Magyarországon is!

Rétvári Bence: A nemzetközi válság Magyarországon nem megváltoztatta a folyamatokat, hanem csak felgyorsította. A válság leleplezte a kormány gazdaságpolitikájának sorozatos hibáit. Azt ma senki nem tudja megmondani, hogy mi a száz százalékos recept a válságból való kilábalásra. Mi viszont sajnos rendelkezünk egy száz százalékos recepttel arra vonatkozóan, hogy miként lehet egy ígéretes ország növekvő gazdaságát pár év alatt tönk szélére sodorni. És ez nem ellenzéki retorikai fordulat. Azt, hogy 2002-ben jól állt hazánk gazdasága, maga *Medgyessy Péter* ismerte el. Azt, hogy 2008-ban az államcsőd fenyegetett, *Gyurcsány Ferenc* jelentette be.

Rubovszky György: Nem vagyok gazdasági szakember, így szakmai véleményem a gazdasági helyzet kezelésével kapcsolatban nincsen. Engem meggyőztek azok az érvek, amelyek a gazdaság támogatásával és fellendítésével kívánják kivezetni az országot ebből a helyzetből. Én sem látok arra esélyt, hogy csupán megszorításokkal eredményt lehetne elérni.

Salamon László: Ma még nem láthatjuk biztosan, hogy a pénzügyi-gazdasági válság megváltoztatja-e, és hogyan a világot. Én azt gondolom, hogy ez a

válság a fogyasztói társadalom eltorzult működésének a következménye, melyben a bankvilág jelentős gerjesztő szerepet játszott. Az északi civilizációnak meg kell tanulnia mértéket tartani, és az anyagi javakhoz való viszonyát újra kell gondolnia. Paradigmaváltásra van szükség, mert különben katasztrófába rohanunk, nemcsak gazdasági, hanem környezetvédelmi, sőt morális értelemben is.

*Mit vár a 2009-es esztendő-től
– a politika, közélet terén,
illetve személyes sorsát illetően?
Milyen következményekkel járhat
a pénzügyi-gazdasági válság?*

Harrach Péter: A reményemet mondom: Jó lenne, ha 2009-ben elmondhatnánk, hogy Magyarország már nem következmények nélküli ország.

Hoffmann Rózsa: Kezdetben még valószínűleg nagy lesz a lehangolódottság, a döbbenet vagy elkeseredettség. Tele van ez az ország szomorú

vagy bosszús emberekkel, s jövőre várhatóan még többen lesznek ilyenek. Fájdalom ezt megtapasztalni. Ám vannak még – elsősorban a templomokban és a családi fészkekben – boldogságra képes, reménykedő emberek. Az ő számuk jelentősen meg fog nőni az európai uniós választások kampányának finisében és utána. Merthogy újra bizonyítékot fogunk szerezni arról, hogy nagyon sokan vagyunk. S ez a bizonyosság feléleszti majd a reményt mindenkiben, hogy hamarosan (legkésőbb 2010 tavaszán) lerázhatjuk magunkról ezt a hazugságokkal, csalásokkal, korrupcióval, rendőri túlkapaszkodással, reformoknak álcázott pénzelvonásokkal beszenyezett időszakot. Ami engem illet, arra készülök, hogy még az eddigieknél is többször menjek el mindenhová, ahová hívnak, és erősítek lelkiekben az embereket azzal, hogy felmutatom: van kiút a mély válságból. Hogyan? Hittel, okossággal, önmagunk nem kímélésével. És hogy saját szakterületemre is utaljak: az iskolában kell kezdeni! A 2009-es évre minden kedves olvasónak reményt, hitet, egészséget és sok szeretetet kívánok.

Lancendorfer Erzsébet: Nem vagyok optimista a 2009-es évvel kapcsolatban. Ami hazánkban pénzügyi vonatkozásban történt, szakértők szerint is tűzoltás volt. A kereszténydemokraták politizálásának alapelveként szolgáló „emberközpontú” kormányzati politikának csíráját sem látom. Ellenkezőleg: újabb és újabb emberellenes megszorítások várhatók a Gyurcsány-kormánytól, miközben a 2009-es évben, a 2010-es választások előtti kampányban újabb és újabb – betartani nem kívánt – ígéretdömping, hazugságok, politikai ellenfelek rágalmazása, az emberek félrevezetése borítékolható. Gyurcsány Ferenc nem tanulta meg *Berzsenyi Dániel* „A magyarokhoz” című versét.

Lukács Tamás: Paradigmaváltásra van szükség a politika és közélet területén, a várható szociális krízis új lehetőséget ad a KDNP-nek és ehhez a helyzethez felelősséggel kell hozzáállnunk. Szükség van egy nemzetstratégiára, amely „minden emberért és a teljes emberért” szól, amely minden magyarnak és országunkat hazájának tekintő nem magyarnak szól. Ennek előfeltétele a hitelesség. Az őszinte párbeszéd minden jóakarátú emberrel, amely jelen körülmények között, úgy tűnik, csak

kormányváltással valósítható meg. Kegyelemekben gazdag ünnepet kívánok minden kedves olvasónak!

Móring József Attila: A jövő esztendő elsősorban a túlélésről szól majd, a fejlesztéseket minden téren elfelejtethetjük. Az uniós képviselők választásával legalább üzenhetünk a kormánynak: rossz úton járnak! Polgármesterként igyekszem megőrizni az általam vezetett település működőképességét, ami nem lesz egyszerű feladat. Magánemberként pedig bízom abban, hogy Botond fiam hozzászokik lassan az óvoda megpróbáltatásaihoz, Koppány pedig a zenében és a fociban is eredményes lesz...

Puskás Tivadar: Azt várom, hogy a munkának becsülete, a becsületnek pedig értéke legyen! Meg unokát várok!

Rétvári Bence: A jövőt nem lehet tyúklépésekben tervezni. Annak a hajónak, amelyik nem tudja, hogy me-

lyik kikötőbe tart, minden szél rossz irányba fúj. A KDNP a családok pártja. A KDNP hosszú távon gondolkodik. Ezért kell a válság idején is a hosszú távon fenntartható új nemzeti és nemzetközi rendszeren dolgozni. Az okos családpolitika segít a nemzet fenntartásában, és abban, hogy legyen elég adófizető évek múlva is. A zöld szemlélet pedig helyes irányba tereli a fogyasztást, és ezzel hosszabb ideig teszi élhetővé a környezetünket.

Rubovszky György: A 2009. évtől azt várom, hogy a frakció az eddig mutatott fegyelmezett, szakszerű és mindenre kiterjedő munkájával a polgári oldal megerősödését elősegíti, a Kereszténydemokrata Néppárt népszerűsítése érdekében további sikereket ér el. Közreműködik abban, hogy komolyabb eredményt érjünk el az Európai Parlament képviselőinek megválasztása során a 2004. évi eredménynél, és

így felkészültebb legyen egy esetleges, és általam remélt előre hozott parlamenti képviselői választásra.

Salamon László: A közvetlen politikai tanulságokat tekintve a történetek visszaigazolják az állam felelős szerepvállalásának szükségességét, és az elkövetkezendő egy-két év mind magyar, mind egyetemes szinten legfontosabb feladatának tartom az ezt szolgáló demokratikus kormányzati intézkedések és intézmények megvalósulását, illetve megteremtését. Ami a magyar helyzetet illeti, bízom abban, hogy a 2009. év a kijózanodásnak, igazi érdekeink tudatosulásának éve lesz. Bízom abban, hogy a mostaniakhoz képest még sokkal többen fel fogják ismerni a politika alapvető megváltoztatásának szükségességét és elkerülhetetlenségét. Nincs más személyes ambícióm, mint ennek a folyamatnak a szolgálata.

A Karácsony lehetőség

A Karácsony lehetőség, hogy a mindennapokból, az itt és mostból figyelmünket az örökkévalóság felé irányítsuk, s a dolgokat, a világot és önmagunkat „sub speciae aeternitatis” az örökkévalóság szempontjából nézzük. Ez nem jelenti az evilági dolgok zárójelbe tételét, sőt inkább ez adja meg a mindennapok szürkeségének az örökkévalóság szí-

neit, a természetesnek a természetfeletti távlatát. Adja Isten, hogy ez a Karácsony mindenkinek ablak legyen az örökkévalóságra.

Áldott ünnepeket kívánok mindenkinek!

Semjén Zsolt

a Kereszténydemokrata Néppárt elnöke.

Pilinszky János

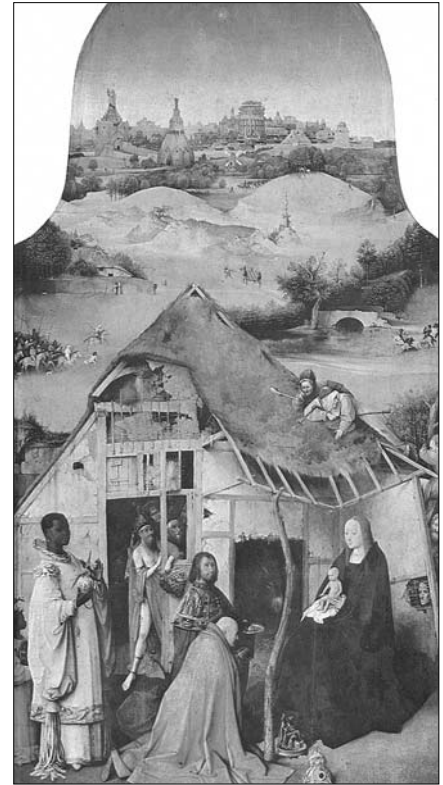
Szilveszteri „tizenkettő”

Szilveszterkor lépjük át az új év küszöbét, s az elmúlás szomorúságán átragyog az újakezdés mosolya. A szilveszteri „hangulat” nagyon is összetett valami, s kivált az a hívő számára. Hála és remény, számadás és tervezgetés, multság és komolyság, bánat és öröm találkozója a szilveszteri „tizenkettő”.

Az egyetlen ünnepünk, mely túlmutatva önmagán az egész esztendőt felidézi bennünk. Szilveszterre azt is mondhatnánk, hogy magának az Időnek ünnepe, magának a titokzatos földi Időnek a megszentelése. Épp ezért sokszor az az érzésem, hogy rosszul ünnepeljük. Tulajdonképp csendben, szinte hallgatózva kellene fogadnunk, mint valaki a hóesés kezdetét lesi, vagy a csillagok neszére figyel, vagy mint a gazda, ki az éjszaka csendjéből a vetés növést szeretné kihallgatni.

A Szilveszter mégis a féktelen, a karneváli öröm órája lett, s mintha e mögött az öröm mögött még ma is valamiféle pogány szív dobogna. Nem csoda aztán, ha új-év napja sokak számára a kijózanodás szürke szomorúságával egyenlő. Pedig gyönyörű alkalom az igaz derű s tegyük hozzá: a földi öröm számára. Mert valóban az: „földönjáró” ünnep, s ezt a „földi mosolyt” nem is szabad megtagadnunk tőle.

Tizenkét óra van. Az éjszakában most fejezte be körforgását a Föld, s most kezd egy újabb égi kör írásába. Fejünk fölött, mint forgó kristálytömb, a csillagos egyetem. De a mi szívünk e pillanatban egyedül Övé, e csodálatos mozgás, múlás és érkezés Uráé. S ezt ne feledjük el a legharsányabb szilveszteri zsvajban se: véghetetlen csendben és szelíden Isten most hajtja át csillagnyárait az ó-esztendőből az új-esztendő mezőire.

Hieronymus Bosch: Királyok imádása

Tiziano: Szent Család és egy pásztor

Hazánk

Kiadja:
Magyar Kereszténydemokrata Szövetség

Felelős kiadó:
Harrach Péter

A lap kiadását támogatja
a Kereszténydemokrata Néppárt és
a Barankovics István Alapítvány

Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

A szerkesztőbizottság elnöke:

Dobi Ágnes

Telefon: 06-30/523-02-56

Előkészítés:

Ubipressz Bt., **Brém-Nagy Ferenc**

Nyomda:

Onix Nyomda Kft.
4030 Debrecen Rigó u. 35-39.

ISSN 1788-7690